

2. Житницький А. А. Организационно-управленческое обеспечение тренировочно-педагогического процесса в ДЮСШ / А. А. Житницький //

3. Платонов В. Н. Общая теория подготовки спортсмена в олимпийском спорте [Текст] : учеб. для студ.вузов физ. воспитания и спорта / Платонов В. Н. – Киев : Олимпийская лит., 1997. – 583 с.

Роман ЗАЯЦЬ

Тернопільський національний економічний університет

НЕТАРИФНІ БАР'ЄРИ ЯК ФОРМА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИХОДУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ НА ЗОВНІШНІ РИНКИ

Впродовж останніх років різні процеси в економіці, в тому числі підписання Угоди «Про асоціацію України та ЄС», відкрили великі перспективи для суб'єктів господарської діяльності. Тому актуальним постало питання, пов'язане з виходом українських підприємств на ринки Європи та зайняття на них довготривалих, стійких та конкурентних позицій.

В умовах різкого скорочення експорту України до країн СНД, перш за все, Російської Федерації, актуальним стало питання виходу вітчизняних підприємств на ринки країн Європи. Тим більше, якщо продукція підприємства відповідає міжнародним стандартам і потенціал виробництва переважає внутрішні потреби країни.

Слід відзначити, що вихід підприємства на зовнішні ринки є складним та довготривалим процесом, який потребує аналізу умов виходу на ці ринки. Підприємству потрібно взяти до уваги не тільки умови ринків, на які планується вихід, а й національні умови. Однією з таких умов є нетарифні обмеження.

Нетарифне державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності – комплекс заходів обмежувально-заборонного характеру, що перешкоджають проникненню іноземних товарів на внутрішній ринок країни [2, с. 80].

Зазначимо, що найбільш розповсюдженою формою нетарифних обмежень, є квота – граничний обсяг товарів, що дозволено експортувати чи імпортувати протягом встановленого терміну. Квота, яка рівна нулю, означає ембарго, тобто заборона на імпорт чи експорт товару.

В Україні квотування також проводиться за допомогою видачі ліцензій.

Ліцензія – це дозвіл, виданий державними органами на експорт чи імпорт товару у встановлених кількостях за визначений проміжок часу. Ліцензування може виступати у вигляді:

- складової частини процесу квотування. У цьому випадку ліцензія є документом, що підтверджує право ввезти чи вивезти товар у рамках отриманої квоти;
- самостійного інструмента державного регулювання [1, с. 31].

Для розвитку певних галузей економіки та проведення при необхідності експортної політики, багато країн світу використовують субсидування, тобто певні дотації національним компаніям у випадку, коли вони виходять на міжнародний ринок. Водночас така підтримка країни певним чином дискримінує імпортерів [1, с. 33]. Україна не охоче використовує субсидування експортерів, тому їй слід дещо змінити бачення даного питання, адже налагодження економіки в країні вимагає стимулювання експорту.

Угода про асоціацію дозволить збільшити експорт товарів до ЄС. Це дозволить щороку щонайменше заробляти 383 млн. євро на експорті товарів. Українці зможуть відкривати філії в країнах Євросоюзу, а українські інвестиції в ЄС отримають додатковий захист. Проте угода встановлює і обмеження на експорт послуг. Загалом 83,1% продукції ввозитиметься до ЄС з України без мита. При цьому на імпорт європейських товарів мита будуть знижуватися поступово [3].

Отже, нетарифні методи є методами адміністративного впливу. Застосування цих методів є важливим та ефективним засобом регулювання зовнішньої торгівлі через встановлення відповідних вимог до суб'єктів господарювання.

Таким чином, підприємству при виході на зовнішній ринок слід враховувати умови потенційного ринку та умови своєї країни. Застосування нетарифних обмежень урядом країни-імпортера та національним урядом може поставити під загрозу діяльність бізнесу на потенційному ринку. Лише при врахування цих умов та ряду інших можливе розроблення стратегії виходу підприємства на зовнішній ринок.

Література:

1. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств: Навчальний посібник / [Козак Ю. Г., Логвінова Н. С. та ін.]; за ред. Ю. Г. Козака, Н. С. Логвінової, М. А. Зайця. – 4-те вид., перероб. та доп. – К.: Освіта України, 2012. – 272 с.
2. Шкурупій О. В., Гончаренко В. В., Артеменко І. А. та ін. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства: Навч. посіб. / За ред. О. В. Шкурупій. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 248 с.
3. ТСН.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tsn.ua/politika/scho-dast-pidpisannya-ugodi-pro-asociaciyu-ukrayini-z-yevrosoyuzom-356568.html>.

Євгенія ПЕТРУНЕК, Лариса ПРОДАНОВА
м. Кривий Ріг, ДонНУЕТ імені Михайла Туган-Барановського

БІЛОРУСЬ, ПОЛЬЩА, УКРАЇНА: ІНСТИТУЦІЙНІ ФОРМИ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Транскордонне співробітництво (ТКС) можна вважати одним з інструментів активізації та поглиблення міжнародної співпраці, зокрема розвитку соціально-економічних, науково-технічних, екологічних, культурних